

SUAT KEMAL ANGI

YANLIŞLIKLA

AÇIK OKUMA

AÇIK
OKUMA

© Suat Kemal Angı • Yanlışlıkla

<https://suatkemal.work/>

Kapak ve Sayfa Tasarımı: Suat Kemal Angı

(2026)

ISBN: 978-625-90775-7-4

Bu kitabın yayın hakları yazarın kendisine aittir.
Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında hiçbir
yolla izinsiz çoğaltılamaz.

Suat Kemal Angı [28 Aralık 1966] ODTÜ
Metalürji ve Malzeme Mühendisliği bölümünü
bitirdi. Aynı üniversitede uzun süre araştırma
görevlisi olarak çalıştı. Ankara'da yaşamakta,
çevirmenlik ve editörlük yapmaktadır.

Sevgili/sevdalı okura...

YANLIŞLIKLA

Suat Kemal Angı

AÇIK
OKUMA

T A Ş

Seni 9

Ey Gül 13

Kasaba 14

Ölüm 15

Sonun Sonu 16

Alba 19

Akıp Giden 21

Yanlışlıkla 23

Çıplak Masa 25

Sırayla 26

Karanlıkta 27

Mezarlıkta 29

Yeni Hayat 31

Tek Bir Yaz 33

Anızlar 35

Ah 36

Rüya 37

Hayal 37

Azık 38

Hiç 40

Hayalkeş 42

Akılda 44

Başaklar	<u>44</u>
Çocuk	<u>45</u>
Gece	<u>46</u>
Sabah	<u>46</u>
İmajlar	<u>47</u>
Sürekli	<u>52</u>
Güneşte	<u>52</u>
Balon	<u>53</u>
Gömüt	<u>54</u>
Emanet	<u>55</u>
Mezar Taşı	<u>57</u>
Unutulan	<u>59</u>
Geçti	<u>62</u>
Vasiyet	<u>63</u>

K Ü T Ü K

Ağaçlar	<u>67</u>
Katarlar	<u>68</u>
Kütükler	<u>69</u>

T A Ş

*Suyun sözünü
Sadece bir yabancı
Hatırlayacak.*

SENİ

Bir yaz gecesi
Yüzerken hiç görmedim –
Beni yine sev.

Bir pencereyi
Açarken hiç görmedim –
Beni yine sev.

Kelebeklerle
Gülerken hiç görmedim –
Beni yine sev.

Çıplak güneşte
Solarken hiç görmedim –
Beni yine sev.

Cam bardak gibi
DüŖerken hiç görmedim –
Beni yine sev.

Doğum anına
Ağlarken hiç görmedim –
Beni yine sev.

Evden kovulmuş
İki oklukirpinin
Hatırına sev.

EY GÜL

Su bu, akacak –
Hoşça kal dedi diye
Öldün mü yoksa?

KASABA

At bu, kořacak –
Hoşça kal dedi diye
Öldün mü yoksa?

ÖLÜM

Çay kadar yakın –
Tek gerçeğin önünde
Susulur mu hiç?

SONUN SONU

Hasattan önce
Saçlarını örüyor
Rüzgâr başağın.

Kiraz ağacı –
Yazın tüm yaprakları
Saçılmış sarı.

Odun olacak
Güneş batmadan da kül –
Balıklar gibi.

Bir iz kalacak –
Rüyalarda sevişen
Karıncalara.

Bunları dedi
Kovulmuş oklukirpi
Sevgilisine.

ALBA

Kelebek dinle –
Kederler sarmaş dolaş
Bir yüzyıl sonra.

Kutlama anı –
Rüzgâr ılık çalıyor
Karlar eriyor.

Hayat böyledir –
Çırpıştır kanadını
Tamam olan ne?

AKIP GİDEN

Su taşa lazım
Tapınaklar yıkılır
İnsan insana.

Bal da tatlanır
Kalbimin içindeki
Bu satırlar da.

Seni ürküten
Denize bak o zaman
Martılara da.

YANLIŞLIKLA

Güneş doğarken
Toprak ve tütün kokar
Göğsü genişler.

Ten tene değer
Başak kuşunun aklı
Başka bahçede.

Sıksa dişini
Ufalanır ağzında
En sevdiği yel.

ÇIPLAK MASA

Güneş sararsa –
Kışı kırsa dudaklar
Nehirler aksa.

Zaman akmasa –
Sevişse ışıkla kuş
Tahta masada.

SIRAYLA

Bir seni sevse
Rüzgârın mavi eli
Sonra da beni.

KARANLIKTA

Patikadan çık –
Serçenin kanadında
İkinci vakti.

Çayırılığı geç –
Esneyen servilerin
Uyanma vakti.

Kayaya otur –
Devrilen dalgaların
Uzanma vakti.

Dinle dünyayı –
İnliyor bütün yollar
Gece boyunca.

MEZARLIKTA

Yüzlere baktım –
Zamanın akustiğı
Ağartmış saçı.

Bilgelik değil
Suskunluğun nedeni –
Feryat çok acı.

Topraktan uzak –
Çürütecek anıyı
Beton sığınak.

YENİ HAYAT

– Yağmur damlası,
Otların arasında
Yanınızdayım.

– Hoş geldin çaylak,
Yuvarlak kalmalısın
Yaşamak için.

Sonumuz olur,
Gözpınarın seğirse
Küçük bir deprem.

– Daha dün doğdum
Tortop nefes almaya
Alışacağım.

TEK BİR YAZ

Biri dışında
Yıllar ansızın geçti –
Her yaz aynı yaz.

Soğuyor kalbin
Dağlayan uğultusu –
Artık güz geldi.

Ne fark edecek –
Ha bu ha sonraki kış
Çene düşecek.

Ardıma baktım –
O yaz şarkısı hariç
Yollar kan revan.

ANIZLAR

Kar altında yaz –
Başaklar budanırken
Titriyor tarla.

AH

Sarı başaklar –
Omuzları yuvarlak
Sarı başaklar.

RÜYA

Karlı ormanda
Annesini emziren
Yavru bir geyik.

HAYAL

Senle geçecek
Bir ömrüm daha olmuş
İlk günümüzmüş.

AZIK

Kolum kanadım
Ve tüm yasak sözcükler –
Yaşam sevincim.

Birkaç damla su
Yolda delik gölgelik
Çinteye yeter.

Bu ip kopacak
Balon uçacak bir gün –
Ruhum, sevgilim.

Gülüşün esmer
Kahkahan susamıştır
Ağzını doldur.

Hiç

Kıpırdamadan
Öylece dineliyor
Şu çam ağacı.

Sanki yepyeni –
Sert bir rüzgâr esiyor
Kuşlar kaçıyor.

Sıyrılıp andan
On saniye bakınca
Havalanıyor.

HAYALKEŞ

Sadece otur
Dedi kiraz ağacı
Çıplak sırtıma.

Bir sıçrayışta
Kondur tarla çintesi
Yaşlı kütüğe.

– Ne gölgen ne de
Sulu yemişlerin var
Bir masal anlat.

AKILDA

Çakan şimşekler
Affetmiyor rüzgârı –
Yer gök sapsarı.

BAŞAKLAR

Saçları fırça
Boyar korkmuş şafağı
Uyku rengine.

ÇOCUK

Siliyor ufku –
Yüzünde yaz neşesi
Önünde yollar.

Eli, gülüşü –
Solak beyaz olması
Bir ömre değer.

GECE

Yağmur kokuyor –
Saçında ağarıyor
Dünyanın kahır.

SABAH

Bana da uğra –
Ey avını okşayan
Yön bilmez rüzgâr.

İMAJLAR

Işık isimsiz –
Çocuğun teleskopu
Hiç şaşırmıyor.

Ayağı kırık –
Çocuğun tahta atı
Hiç ağlamıyor.

Gece eriyor –
Çocuğun mat yıldızı
Hiç kaybolmuyor.

Kızböcekleri –
Çocuğun kanatları
Hiç yorulmuyor.

Çerçöp dünyası –
Çocuğun ipek teni
Hiç kirlenmiyor.

Günler birikir –
Çocuğun avucunda
Yıkık köprüler.

Çiçekler kurur –
Çocuğun gözlerinde
Çalılar güler.

Bulut çözülr –
Çocuğun yolculuğu
Çamura düşer.

SÜREKLİ

Bir yanıt ölür –
Yel köşeyi dönmeden
Bir soru doğar.

GÜNEŞTE

Beklerken oldu –
Çatlayan sıva gibi
Kalbim soğudu.

BALON

İpimi bırak –
Düşünecek ne var ki
Ellerin soğuk.

GÖMÜT

Zalim uykunun
Tek güzel eşlikçisi
Şu muz yaprağı.

Salıyor tüm gün
Şefkatli kokusunu
Mahmur toprağa.

EMANET

Taşa kazınan
İki gün arasında
Tüm hayatımız.

Rüzgârı ödünç
Kısacık bir ürperti
Çıplak bir kuytu.

Bir gün gelecek
Taş da gerçek olacak
Kış rüzgârı da.

MEZAR TAŞI

Kitap ayracı –
Üzerinde sevişen
Esmer iki kaz.

Kitap ayracı –
Üzerinde sarışın
Başığı buğday.

Kitap ayracı –
Üzerinde ağaran
Ağacı kiraz.

UNUTULAN

Güneşin boyu
Kimse hatırlamıyor
Ne kadar uzun.

İsimlerimiz
Kimse hatırlamıyor
Kaç hecelidir.

Zamanımız az
Kimse hatırlamıyor
Kaç putumuz var.

Hava kaç düğüm
Kimse hatırlamıyor
Diner yağmurlar.

Yaralarımız
Kimse hatırlamıyor
Kanlı yapraklar.

Ve yüzlerimiz
Kimse hatırlamıyor
Kumru kanatlar.

GEÇTİ

Sarhoş bir rüya –
Ne ister unutulmuş
Yasaksız ağzın.

VASİYET

Dargın ortağım –
Külümden hoşlanacak
Ağzımda kiraz.

Göz kararıyor –
Adımı kabuğa yaz
Gövdeme sarıl.

Otlar büyüsün
Kibrin bittiği yerde –
Elbisem tozdan.

Ey parlak başak –
Teselli et bahçeni
Yürü rüyamdan.

K Ü T Ü K

*Kül olmak güzel
Kiraz yaprağı kokmak
Kütük şeklinde.*

AĞAÇLAR

Ağaçlar vardır
Demir raylardan ağır
Sorumluluğu.

Kolları yerde
Şehirler birbirine
Kavuşsun diye.

KATARLAR

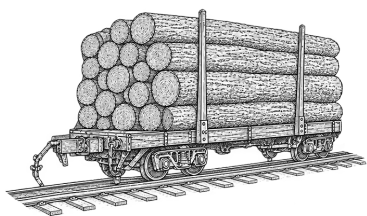
Sen ağacımdın
Uzun kolların vardı
Kuytuydu gövden.

Katarlar geldi
Ağaç yüklü vagonlar
Geçip gittiler.

KÜTÜKLER

Kütüğü yala
Kiraz tadı alırsan
Sevdan o ağaç.

Kütüğü kokla
Kül kokusu alırsan
Sevdan o ağaç.

5 Ađustos–10 Ekim 2026

Ankara

AÇIK
OKUMA

“Senle geçecek
Bir ömrüm daha olmuş
İlk günümüzmüş.”

AÇIK OKUMA
suatkemal.work

ISBN 978-625-90775-7-4

